

DE MOLEN DE OPDRACHTGEVERS

De Twuyvermolen is gebouwd in 1663 als laatste van de elf molens die gezamenlijk de 5560 hectare grote Geestmerambacht-polder bemaalden op de Raakmaatsboezem. De molens stonden allemaal aan de oostzijde van de polder en werden van Zuid naar Noord aangeduid met een letter. De Twuyvermolen staat dan ook bekend als Molen A.

Oorspronkelijk was de achtkantige binnenkruier (type grondzeiler) uitgerust met een schoepenrad, maar rond 1850 is hij evenals de meeste andere molens vervijzeld. In 1926 is de molen buiten bedrijf gesteld en enkele jaren later zijn de gaande werken verwijderd en zijn de waterlopen gedicht. In 1974 is het wiekenkruis vernieuwd en in 2010 is er een nieuwe koningsspil en vijzel geplaatst. Hiermee is de molen in principe weer maalvaardig,

In november 2014 hebben wij de molen aangekocht van Dhr. J. Kriek die sinds 1985 de molenaar was. Inmiddels zijn we gestart met het restaureren van de molen. De restauratie wordt begeleid door architect Rob de Vries uit Alkmaar en uitgevoerd door de firma J. Poland uit Broek op Langedijk.

oplevering juni/juli 2016

DVUA **ROB DE VRIES** 2016 Twuyvermolen voor ArieKeppler
ARCHITECT / BOUWHISTORICUS
POSTBUS 1134 1810KC ALKMAAR
072 2010 209 06 408 435 83
DVUA@LIVE.NL WWW.DVUA.NL
WWW . ROBDEVRIESWERK . NL

Uit Bouwhistorisch interieur /constructie onderzoek van Rob de Vries

Deze verkenning heeft als belangrijkste doel: het onderzoeken en vaststellen van historisch waardevolle elementen. Dit rapport is noodzakelijk omdat een ingrijpende renovatie nodig is. Dit om de woning in de molen redelijk te laten voldoen aan de eisen van de huidige tijd, binnen de mogelijkheden die dit monument toelaat.

Aan een molen verandert bijzonder weinig in het gebruik. Dit in tegenstelling tot vele andere monumenten die door de eeuwen heen verschillende keren worden herbestemd.

Als een poldermolen zoals de Twuyvermolen zijn functie lange tijd heeft behouden, dan zijn er vaak slechts twee in het oog springende grote aanpassingen die voor een zekere gelaagdheid zorgen. Een belangrijke aanpassing is het verwijderen van het scheprad en plaatsen van een vijzel. Dit heeft een direct gevolg gehad voor het functioneren van de molen: de maalcapaciteit werd hierdoor aanmerkelijk groter. Ruimtelijk was deze wijziging ook ingrijpend, omdat een vijzel minder ruimte inneemt dan een scheprad.

Daarmee komen we tot de tweede grote wijziging, het moderniseren en langzaam vergroten van de woonruimte. In de Twuyvermolen heeft dit tot gevolg gehad dat er nauwelijks historisch materiaal of bouwsporen daarvan zijn terug te vinden. De laatste modernisering in de jaren tachtig van de vorige eeuw heeft er bovendien voor gezorgd dat de eerste begane grond en verdiepingsbalklaag voor een belangrijk deel zijn vervangen.

Het oudste deel van de eerste verdiepingsvloer is van juist na de vervijzeling. Latere ingrepen in de woning hebben deze balklaag kwetsbaar en gevaarlijk instabiel gemaakt. In de romp bevindt zich nog één oude trap en de vloeren zijn oud, maar versleten. De kistramen zijn nauwelijks te dateren en zonder enige structuur in de romp gezet en bijgeplaatst. Afhankelijk van de inrichting werd de positie van de kistramen bepaald. Opvallend bij deze molen zijn de vele vensters om de weeg: in nagenoeg elk veld is er één geplaatst.

De conclusie is dat voor de aanpassing van het interieur alleen een deel van de balklaag uit 1871 hoge monumentwaarde bezit.

Restauratie collage

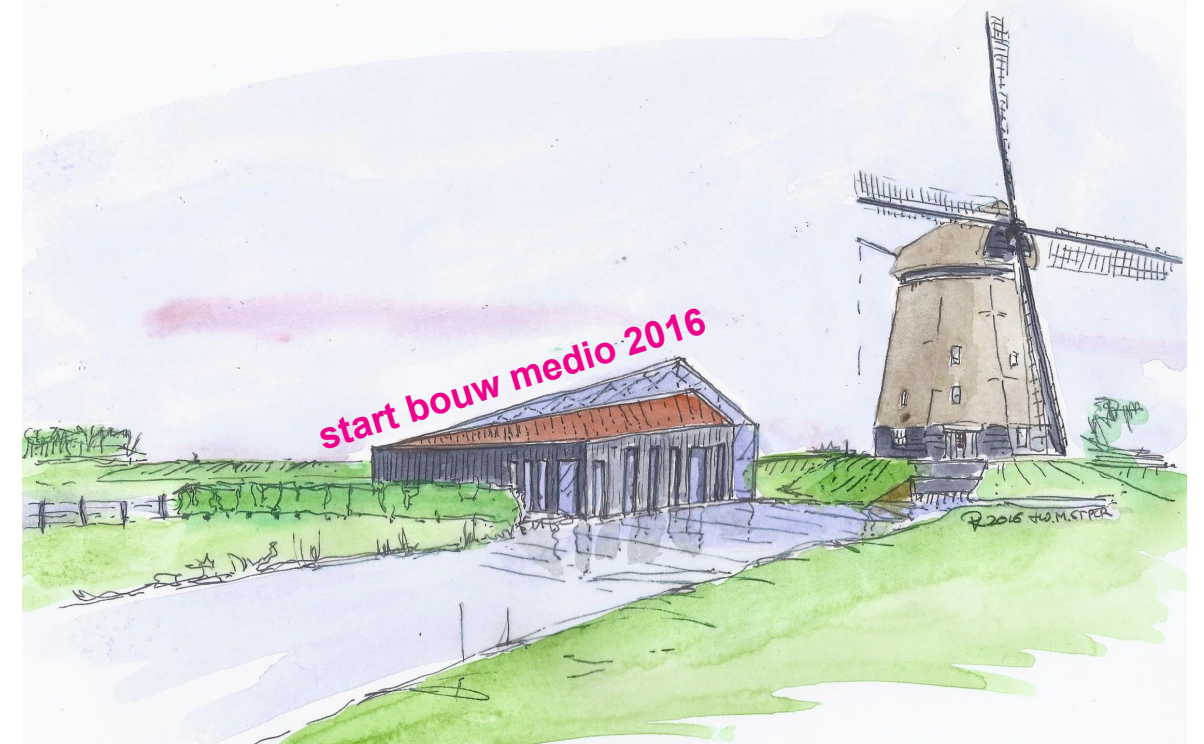
Uit Ruimtelijke verkenning door Paul Meurs

De Twuyvermolen, voorheen Molen A, is een van de oudste molens binnen de gemeente Langedijk. Sinds 1971 heeft de molen de status van rijksmonument. De molen is gebouwd als een van de elf poldermolens van de Geestmerambachtpolder en vormt sinds lang een baken in het landschap van Sint-Pancras. Recent heeft de molen een nieuwe eigenaar, die de molen en het erf geschikt willen maken voor eigentijdse bewoning, met volop respect voor de cultuurhistorische waarde. Naast de restauratie en renovatie van de molen, wordt op het erf een nieuw bijgebouw geprojecteerd.

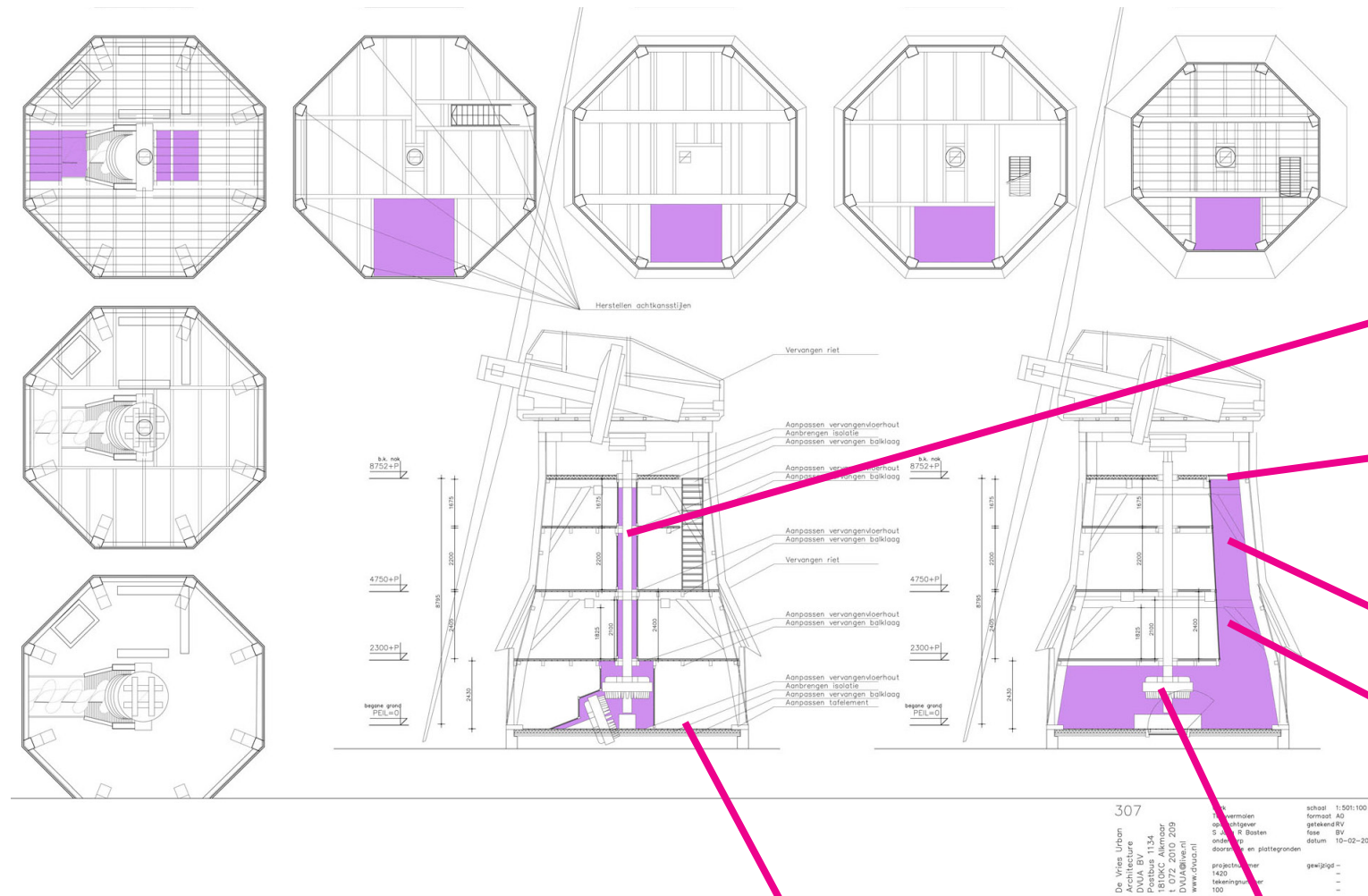
Deze ruimtelijke verkenning is opgesteld voor de uitwerking van de nieuwe ontwikkelingen in en rondom het erf van de Twuyvermolen. Hierin worden randvoorwaarden geformuleerd voor nieuwbouw en veranderingen aan de erfinrichting. De richtlijnen gaan uit van het voortzetten en/of opnieuw interpreteren van de bestaande kwaliteiten van het molenerf en het versterken van de cultuurhistorische waarde en de landschappelijke betekenis van de Twuyvermolen.

In het eerste deel van deze ruimtelijke verkenning wordt het ruimtelijk beleid dat relevant is voor de omgeving van de Twuyvermolen in beeld gebracht. Daarna wordt ingegaan op de geschiedenis en de bestaande karakteristieken van de molen en het erf. Aansluitend wordt in het vierde hoofdstuk aan de hand van historische referenties geïllustreerd op welke manier molenerven in Noord-Holland zijn ingericht. Vanuit de logica van de erfinrichting (toegesplitst op poldermolens in Noord-Holland) zijn de richtlijnen voor de nieuwbouw en de erfinrichting opgesteld.

SteenhuisMeurs, juli 2015

ONTWERP

Het is de ambitie van de opdrachtgevers om naast wonen ook de molen in te zetten voor educatieve doeleinden. Ze willen graag het verhaal vertellen over de molen als machine en de rol van deze werktuigen bij het droogleggen en houden van de polders.

Het ontwerp voor het nieuwe interieur is geheel daarop toegespitst. Het gehele gaande werk van vijzel tot wiekenkruis in beeld gebracht door delen van de molen open te laten.

Tijdens het malen is ook het water zichtbaar en loopt via de vijzel naar de (nog af te reconstrueren) wateruitloop. alle draaiende delen zijn ingepakt in stalen kozijnen met veel glas. Een moderne toevoeging in een vierhonderd jaar oude houtconstructie dat niet alleen ruimte moet laten voor het gaande werk maar ook een belangrijke thermische schil is.

